

Tema 3

Ciència i Filosofia

- 1.–La ciència. Pàg 14
 - 2.–Etimologia de la paraula <filosofia>. Pàg 14
 - 3.–Definició de filosofia. Pàg 15
 - 4.–Filosofia i filosofies. Pàg 16
 - 5.–Filosofia i ciències particulars. Pàg 16
 - 6.–Filosofia i teologia. Pàg 17
 - 7.–Filosofia i ideologies. Pàg 17
 - 8.–Recorda. Pàg 18 i 19
 - 9.–Historia de la Filosofia. Pàg 19 a 24
- 23–X–00

1.–La ciència (Pàg:47)

–La ciència, per Aristotil és el coneixement cert per causes.

Segons Bachenski la ciència te un doble sentit:

–**Subjectiu:** La ciència és un saber sistemàtic, un saber que l'home posseeix i és apte per comprendre.

–**Objectiu:** La ciència és un conjunt de proposicions (lleis, principis, teories) objectives. Aquestes proposicions no són donades d'una vegada, sinó que es un descobrint poc a poc de tal manera que la ciència va evolucionant i progressant continuament.

En aquest sentit objectiu la ciència es una obra social.

2.–Etimologia de la paraula <Filosofia>. (Pàg: 47,48)

–Significa amor per la saviesa, El terme *Ameur* referit a la saviesa vol dir la tendència la inclinació .

Es tracta d'un anhel incesant, que no aconsegueix mai la saviesa completa i no descansa mai, es una recerca continua de la saviesa. Es propi del filosof no deixar integrar mai la realitat sobre el seu ésser, sobre la seva causa, sobre el seu sentit i intentar donar respostes racionals.

L'amor no sols busca la saviesa sinó que ho fa d'una forma desinteresada, amb respecte propi de la filosofia , perquè en el fons som tots una miqueta filosofos.

–El qui fa filosofia, estima la saviesa per si mateixa, fa que aquesta no sigui un article de luxe sinó de primera

necessitat.

Pàg :14

26-X-00

3.-Definició de Filosofia. (Pàg:48, 49, 50)

–Quan algú pregunta que es la filosofia, la unica manera de respondre la pregunta es definirla filosofant.

Com un programa, un mètode i una filosofia. Algú la va definir ironicament dient que es un parlar que tothom ho sap pero ningú ho entén.

El problema esdeve quan volem definir la Filosofia arribem a la conclusió de que tothom te una propia definició ; una definició que serveixi per continuar viatjant per aquest nou món .

En el llarg del temps tothom ha donat una definició parcial del que es la filosofia. Diversos filòsofs han dit que es l'explicació d'allo que no es pot tractar científicament i que es podia reduir a la teoria del coneixement.

Altres deien que la filosofia estudiava els valors i a l'estudi dels coneixements.

Al final van arribar a la conclusió que la filosofia és el coneixement de l'univers o de tot el que existeix. Exemples L'estudi material(el que estudia una ciencia), i l'objecte formal (La manera d'estudiar l'objecte material). No es conforma amb les explicacions de la ciencia sinó que hi aprofundeix més va fins el nucli del que és real.

El Filòsof enten més que un Biòleg sobre l'esser huma es centra sobre el cos i l'anima com a principi vital.

La Filosofia es tracta de una ciencia encara que no hagi estat valorada com a tal i no aprofundeixi amb exactitud com per exemple la Física no treu que no sigui una ciència.

Pàg :15

4.-Filosofia i filosofies. (Pàg: 50)

–Descartes deia que no hi ha doctrina per molt rara que sembli, més que filosofia és pot dir filosofies, cada un te la seva filosofia.

–La filosofia donat que no solament és una ciència sinó que es també una vivència , es desenvolupa en moltes filosofies. La pluralitat de filosofies apareix com l'esforç continuat de l'ésser humà per penetrar a les entranyes de la realitat.

La Filosofia ha d'optar per l'optimisme intel·lectual : els éssers humans som capaços d'entendre la realitat.

27-X-00

5.-Filosofia i ciències particulars. (Pàg: 51)

–Les diverses ciències particulars van anar disgregant-se del tronc comú independentitzant-se de la filosofia.

–Ciències particulars:(Física, Química, Biologia, Matemàtiques, Lògica Matemàtica, Sociologia, Antropologia, Psicoplogia), entre altres, tot i així la filosofia ha anat progresant i s'ha mantingut com a ciencia

i a partir d'allà han sorgit disciplines paral·leles com ara la cosmologia o la Psicologia filosòfica, i la antropologia.

–La reflexió filosòfica sobre les respostes científiques cada vegada més directa; ha d'orientar el desenvolupament i el progrés de la resta de les ciències.

Pàg: 16

Edgar Baltasar Roqueta

6.–Filosofia i teologia. (Pàg: 51, 52)

–Diferències entre filosofia i teologia:

–La filosofia : parteix del món i pot arribar a Déu i es fonamenta únicament gràcies a la raó.

–La teologia :Parteix de Déu per explicar el món, i es fonamenta únicament gràcies a la fe.

La filosofia pot donar veritats a la teologia ja que no son tan distants con aparenten ja que un filosof religiós parteix de la fe per explicar la veritat i no podria anar mai contra la seva creença.

–La filosofia es independent de la Teologia no obstant la filosofia intenta entendre la realitat sense l'ajuda de la fe tenint la raó com a única autoritat.

7.–Filosofia i ideologies. (pàg 52)

–Característiques de les ideologies:

Busquen el poder orientar la vida col·lectiva.per aixó utilitzen un llenguatge persuasiu, simplificador i emotiu.

També pretenen imposar la seva visió del món i un ordre social determinat dient que el que és opinable és presentat com si fos segur.

En certa manera, les ideologies ens allunyen de la realitat.

Pàg: 17

30–X–00

Recorda

• Graus del Saber:

–Saber vulgar: coneixements inconnexos i pràctics, esdevé per l'aparició o manifestació de l'objecte.

–Saber Científic: Sistemacitat i coneixement per causes, estudi de l'objecte y tot el que el rodeja.

–Saber Filosòfic: Busca la veritat radical i última, partint de coses no materials o materials .

–Saber Teologic: disposa de la fe , per explicar la realitat partint d'un esser tot poderós Déu.

• La ciencia per aristotil, es el coneixement cert per causes.

- **La Ciència te doble sentit:**

–**Subjectiu:** La ciència és un saber sistemàtic, un saber que l'home posseeix i és apte per comprendre.

–**Objectiu:** La ciència és un conjunt de proposicions (lleis, principis, teories) objectives. Aquestes proposicions no són donades d'una vegada, sinó que es un descobrint poc a poc de tal manera que la ciència va evolucionant i progressant continuament.

En aquest sentit objectiu la ciència es una obra social.

- **Etimològicament la paraula filosofia significa:**

- Amor per la saviesa, El terme *Ameur* referit a la saviesa vol dir la tendència la inclinació .

L'amor no sols busca la saviesa sinó que ho fa d'una forma desinteressada, amb respecte propi de la filosofia , perquè en el fons som tots una miqueta filosofes.

–El qui fa filosofia, estima la saviesa per si mateixa, fa que aquesta no sigui un article de luxe sinó de primera necessitat.

Pàg: 18

- **Elements per a la definició de la filosofia.**

–La definició es una qüestió filosòfica .

–No es tracta d'imposar una definició determinada .

–Parcialitat de quasi totes les definicions .

–L'objecte material(el que estudia una ciència),

–l'objecte formal (La manera d'estudiar l'objecte material). No es conforma amb les explicacions de la ciència sinó que hi aprofundeix més va fins el nucli del que és real.

–Més profunditat i verticalitat.

–La filosofia, donat que s'ocupa de les causes, es anomenada com a ciència.

- La filosofia, donat que es una vivència, es desenvolupa en moltes filosofies.

La pluralitat de filosofies apareix com l'esforç continuat de l'esser humà per penetrar en les entranyes de la realitat.

La filosofia ha d'optar per l'optimisme intel·lectual : els éssers humans som capaços d'entendre la realitat.

- **Diverses ciències han anat desgagant-se, :(Física, Química, Biologia,**

Matemàtiques, Lògica Matemàtica, Sociologia, Antropologia, Psicoplogia), entre altres, tot i així la filosofia ha anat progresant i s'ha mantingut com a ciència i a partir d'allà han sorgit disciplines paral·leles com ara la cosmologia o la Psicologia filosòfica, i la antropologia.

- **La filosofia té una funció directiva** : La reflexió filosòfica sobre les

respostes científiques cada vegada més directa; ha d'orientar el desenvolupament i el progrés de la resta de les ciències.

- **Diferència entre Filosofia i Teologia:**

–La filosofia : parteix del món i pot arribar a Déu i es fonamenta únicament gràcies a la raó.

–La teologia :Parteix de Déu per explicar el món, i es fonamenta únicament gràcies a la fe.

- **La filosofia es independent de la Teologia** no obstant la filosofia intenta

entendre la realitat sense l'ajuda de la fe tenint la raó com a única autoritat.

- **Característiques de les ideologies:**

–Busquen el poder orientar la vida col·lectiva.per aixó utilitzen un llenguatge persuasiu, simplificador i emotiu.

També pretenen imposar la seva visió del món i un ordre social determinat dient que el que és opinable és presentat com si fos segur.

En certa manera, les ideologies ens allunyen de la realitat.

Pàg: 19

La Historia de la Filosofia (Pàg: 54)

–La reflexió filosòfica té la seva història . Va néixer al segle IV a l'Àsia menor, va passar per etapes molt intenses i poc intenses fins arribar a la actualitat, la filosofia no s'ha aturat mai fins hi tot ara on les ciències estan en una pujada espectacular, però la filosofia no ha decaïgut.

– La Història de la Filosofia és un apartat d'aquesta matèria no es tracta només de dades històriques, Les persones excepcionals que constitueixen el mapa de la història de la Filosofia són ara qui ens ensenyen a filosofar.

(Però la història de la Filo té una visió panoràmica i valora l'esforç dels pensadors).

Filosofia Antiga (Pàg 54,55)

–La filosofia s'inicia amb la reflexió de la naturalesa , els anomenats presocràtics investiguen el principi, material, de totes les coses.

Segle V a C – sorgeixen els sofistes que eren grans disputadors preocupats per l'home i la societat . Sócrates no va acceptar les ensenyances sofístiques.

I aquests conceptes van ser elevats a categoria de idees gràcies a `Plató ;segons aquest tots són còpies d'un model perfecte .

Per Aristòtil eren éssers sensibles constituïts per matèria , Però aristòtil hi ha una caiguda de la Filosofia i aquesta es centra en la felicitat de l'home només

Pàg:20

9-XI-00

Filosofia Medieval (Pàg 55)

Abraça el pensament filosòfic desde el final de l'antiguetat fins al començament de l'edat moderna (sXV) la filosofia medieval rep el període patristica i escolastica.

–Patristica: L'especulació filosòfica dels vuit primers segles del cristianisme, la defensa de la fe davant el pensament pagà i les primeres heretiges.

–Escolastica: Sorgida de les escoles catedrals i universitats, es desenvolupa en tres fases:

1ª.–XII; centra en dos problemes relacionats entre raó i fé (San Anselm).

2ª.– XII i XIII;(Alta escolastica) té lloc a la recepció d'Aristòtil i desenvolupament de l'activitat científica en la religió (Tomàs D'Aquino Predictor d'un eclipse), fan la síntesi filosòfica proposada per Aristòtil.

3ª.– XIV;(Baixa escolastica), la Filosofia medieval entra en crisi, el representant d'aquesta època (Guillem Ockam.

10-XI-00

Filosofia Moderna (pàg: 55 i 56)

–El renaixement (XV i XVI) busca idees de Aristòtil i Plató, pont entre edat mitjana i edat moderna.

Introduït per Descartes, crear un sistema filosòfic nou, comença una forma de fer filosofia, a partir de la realitat que s'ha de justificar davant l'esperit, la raó i el Jo. La filosofia es constitueix a partir de l'empirisme i el racionalisme.

La filosofia moderna culmina amb el pensament de Kant que és capaç de relacionar i sintetitzar l'empirisme i el racionalisme, Kant deia que el coneixement era la suma d'alguna cosa a posteriori i una cosa a priori.

Més tard va aparèixer els il·lustradors com Voltaire i Rousseau.

Pàg: 21

Filosofia Contemporània (Pàg: 56)

–S'inicia amb Hegel; per el qual tot és real és racional, d'aquesta manera Hegel porta el Racionalisme fins al final.

Aviat l'idealisme té una contestació forta (Nietche i Freud) es basen en la reflexió i la voluntat.

En el segle XIX apareix la Figura Karl Marx que multiplica les corrents filosòfiques i les escoles com la de Frankfurt i la Fenomenologia, on i destaquen diferents filòsofs importants.

Pàg: 22

Esquema de respectives edats.

- Edat Antiga.

- A partir del 600 avans de Crist.
- 585–Tales–Pitàgores.
- 550–Heròclit–Paranòmides. Protàgores

Atomistes – Sofistes {

- 450 { Garcias

–Sòcrates.

- 400–Plató.
- 350–Aristótil.
- 300–Postaristotèlics(Hel.lenisme).
- Aparició del costumisme.
- Filosofia cristiana S III i IV– La Parística S Agustí

Snt Al·legms de Canterbury.

- Edat Mitjana– La escolàstica {

Snt Tomás d'Aquino.

Del S IV al S XIV el últim –Guillermo de Ockham.

Kepler–Teories de les òrbites

Ciència {

Galileo–1 er telescopio y su metodo científico.

- Renaixement { Maquiavel–(el Príncep).

Política {

Hobbes.

Nicolas de Cusa

Filosofia {

Giordano Bruno– l'últim del Renaixement–

*Racionalisme –Descartes Leibniz.

Racionalisme: Leibniz.

Empirisme: Hume.

- Edat Moderna /XVII i XVIII / { Idealisme: Kant.

Idealisme Alemany: Heggel.

Pàg :23

- Edat Contemporanea / SXIX i SXX / Vietzve

Nietzsche metafísico.

Vitalismo { Bergsa Biológico.

Dilthey Histórico.

Heidegger.

Existencialismo{

Stuttre

Perpondismo–Moumier

Estructuralismo

Filosofia de la ciencia Popper.

Pàg:24

1 ra Evaluació

2 na Evaluació